

יום האחות והאח 2026

“אור איתן”
מצויינות פורצת דרך

איגרת שר הבריאות

אחיות ואחים יקרים,

ביום האחות הבינלאומי אני מבקש לומר לכם תודה. תודה על המסירות, המקצועיות והלב שאתם מביאים איתכם בכל יום מחדש. אתם נמצאים שם עבור אזרחי ישראל ברגעים הכי קשים והכי רגישים- בשגרה ובחירום.

בשנה האחרונה, בזמן מלחמה ומבצעים מורכבים, עמדתם בחזית הטיפול הרפואי. תחת אזעקות, עומס וחוסר ודאות, המשכתם לטפל, להרגיע ולהציל חיים. בזכותכם מערכת הבריאות המשיכה לתפקד והציבור קיבל מענה.

משרד הבריאות בראשותי ימשיך לפעול לחיזוק מקצוע האחיות: בהגדלת כוח האדם, בשיפור תנאי העבודה ובהרחבת אפשרויות הקידום וההתפתחות המקצועית. מגיע לכם לקבל את הכלים, הגיבוי וההערכה על העבודה החשובה שאתם עושים למען כולנו.

אשרי העם שיש לו אחים ואחיות מסורים כמוכם, יישר כוח!

בהערכה רבה,
חיים כץ
שר הבריאות

איגרת מנכ"ל משרד הבריאות

אחיות ואחים יקרים,

יום האחות והאח הבינלאומי המצוין השנה עומד בסימן **"אור איתן"** ונועד לבטא את פועלכם המשמעותי במערכת הבריאות והיותכם עוגן במערכת הבריאות ובחברה הישראלית בכלל.

במציאות מורכבת ומאתגרת, אתם מפגינים חוסן, עוצמה ומקצוענות יוצאת דופן. אתם ניצבים בחזית, נכונים לכל משימה, שומרים על יציבות המערכת ומעניקים למטופלים תחושת ביטחון, כשהחמלה וכבוד האדם באשר הוא הם נר לרגליכם.

ראינו אתכם פועלים בתנאים המורכבים: במחלקות ממוגנות ובתת-קרקע לתקופות ממושכות במהלך המלחמה והענקתם יציבות וביטחון למטופלים ולמערכת כולה.

האיתנות שלכם באה לידי ביטוי גם ביכולת המופלאה לקיים שגרה לצד חירום. בעוזכם ערוכים לכל תרחיש קיצוני, שימרתם את פעילות שירותי הבריאות השוטפים, בקהילה, בבתי החולים, במרכזי השיקום ובכלל המתארים.

בתוך המורכבות הזו, ידעתם להביא את **"אור"**: המשך פיתוח מקצועי וחמלה אנושית. בתוך שדה קליני המשתנה במהירות, אתם אלו המתווים נתיבי טיפול חדשים, רותמים טכנולוגיה ותבונה לשיפור בריאות המטופלים ומנהיגים מצוינות מערכתית.

השנה, אנו בוחרים להוקיר את אלו מכם שהם בבחינת "מצפן" למערכת כולה – נשים ואנשים המשלבים ידע מקצועי מעמיק עם תושייה ויצירתיות. תרומתכם המשמעותית בבתי החולים, בקהילה, בשיקום, בבריאות הנפש ובכלל מערכי הבריאות, היא חלק חיוני בחוסן הלאומי.

משרד הבריאות ואני באופן אישי, גאים בכם ומחויבים להמשיך ולחזק את מעמדכם המקצועי, מתוך ידיעה כי במקום שבו המציאות מאתגרת - האור האיתן שלכם הוא שמתווה את הדרך.

אני מודה לכם על המסירות.

יום אחות ואח בינלאומי שמח!

**בברכה,
משה בר סימן טוב
מנכ"ל משרד הבריאות**

איגרת אחות ראשית ארצית וראשת מנהל האחיות

עמיתי האחים והאחיות בישראל,

לכבוד יום האחות והאח הבין-לאומי 2026, אני גאה לפנות אליכם – האחיות והאחים העוסקים במלאכת הקודש בכל המתארים: בבתי החולים הכלליים, במרכזי השיקום, בקהילה, בבריאות הנפש, בגריאטריה, בבריאות הציבור ובמוסדות ההכשרה. בכל מקום שבו אתם נמצאים, אתם חוד החנית של מערכת הבריאות.

השנה, יום האחות והאח עומד בסימן **"אור איתן"**. מושג זה מבטא את פועלכם כעוגן של חוסן, איתנות ומצוינות. אנו בעיצומה של תקופה שבה האדמה רעדה, והעולם סביב הפך סוער ומאיים. בתוך המציאות המתגרת הזו, הוכחתם שהמקצועיות שלכם אינה רק יעד, אלא תרבות מושרשת ודרך חיים. אתם האור שנשאר יציב ואיתן, הפועל תמיד לשיפור בריאות המטופלים מתוך תחושת שליחות ופתרונות פורצי דרך.

חזון **"אור איתן"** משלב בין **האור** – המצוינות המאירה, החדשנות והבינה הקלינית, לבין **האיתן** – העוצמה והחוסן הבלתי מתפשר בלב הסערה. השנה, בחרנו להעניק פנים ושמות לחזון זה. 27 אחיות ואחים מעוררי השראה נבחרו כמצטיינים המהווים מגדלור של ידע וחמלה בכלל תחומי העשייה.

במעמד חגיגי זה, שבו אנו מציינים את יום האחות והאח, אני מבקשת להודות לכולכם באופן אישי ומעומק הלב. המצוינות שאתם מפגינים היא הוכחה לכך שגם מול מצבים מורכבים, הנחישות והמחויבות שלכם לטיפול מדויק ומסור אינה יודעת פשרות.

ברצוני להביע הוקרה מיוחדת לכל המנהלות והמנהלים בדרגים השונים שמובילים את הצוותים ומשלבים סטנדרטים גבוהים של איכות, בתבונה ובמסירות, ומשמשים מודל של אור איתן ועוצמה מנהיגותית ייחודית.

המשיכו להוות מקור של אור, תקווה וביטחון עבור החברה הישראלית כולה.

בברכה,
ד"ר שושי גולדברג
אחות ראשית ארצית וראשת מנהל האחיות

איגרת יו"ר הסתדרות האחיות והאחים

מצטיינות ומצטיינים יקרים:

שמח מאד על חלקי לייצג את הקהילה המדהימה של האחיות והאחים בישראל, אין גאה ממני להוות את הקול שלכם ולברך כל אחת ואחד מכם.

אני רוצה להודות לכם על היותכם העוגן היציב שמעניק חוסן לבריאות של אזרחי ישראל, גם בימים מלאים בחוסר ודאות. אתם לא רק מעניקים טיפול רפואי, אתם אלו שמעניקים למטופלים תקווה וכתף תומכת ברגעים מאתגרים בחיי כל מטופלת ומטופל. המקצועיות והאנושיות שלכם הן אבני היסוד של מערכת הבריאות הישראלית.

במציאות שבין מלחמה לשגרה ומה שביניהן, אתם מהווים אי של יציבות ואחדות. בין כותלי בתי החולים, המרפאות, קופות החולים, לשכות הבריאות, טיפות החלב, ביקורי הבית ובבתי הספר, אתם מוכיחים מדי יום ששותפות גורל וערבות הדדית הן לא רק סיסמאות, אלא דרך החיים של צוותי האחיות והאחים.

הפעם הנבחרים המצטיינים נבחרו בסימן אור איתן. בכל סיור וסיור אני רואה אתכם עומדים בחזית ומתמודדים עם עומסים ועם אתגרים מקצועיים ונפשיים תמיד עם אור בעיניים, תמיד איתנים וזקופי קומה. אני מתחייב להמשיך להילחם עבורכם על הגדלת כוח אדם, שיפור הרווחה, חיזוק מעמד האחיות ושיפור תנאי השכר. מדובר לא רק בצדק עבור צוותי האחיות והאחים, אלא הכרח קריטי עבור איכות החיים של כל אזרח בישראל.

אני מודה למצטיינים ולמצטיינות על פועלם המבורך ועל היותם מהווים לפיד איתן בראש המחנה של מערך האחיות בישראל, אני מאחל לכולנו שנמשיך לצמוח, לרפא ולמצוא משמעות וסיפוק בכל חיוך של מטופל ובכל הצלת חיים. אני נושא תפילה למען חזרתם של משרתי כוחות הביטחון בשלום לבתיהם במהרה ולשיקומם המלא של פצועי המלחמה בגוף ובנפש.

בברכה,

שאול סקיף

יו"ר הסתדרות האחיות והאחים בישראל

איה מחאג'נה

שמי איה מחאג'נה, אמא לשלושה ילדים שהם עולמי מקור האור, המשמעות והשליחות שלי בחיים. אני אחות במוקד "המרום" ליעוץ אחיות של קופת חולים מכבי, מוקד טלפוני הפועל 24/7.

בתפקידי אני מעניקה מענה מקצועי במצבי אי־ודאות, תוך הקשבה עמוקה וזיהוי מצוקה גם מעבר למה שנאמר. זהו מרחב ללא מגע עין, אך עם אחריות גדולה והכרעות בזמן אמת.

באחד הבקרים פנה אליי אב לנערה בת 16 עם תלונות על כתמים כהים בעור, רגישות בשדיים ובחילות. כבר בתחילת השיחה התרשמתי מהיסוס, אי־ודאות ורעד בקולה סימנים שהעידו על מצוקה מעבר לתסמינים.

ברגישות ביקשתי לאפשר שיחה אישית ללא האבא, ובה שיתפה כי עברה פגיעה מינית כשבועיים קודם לכן ולא פנתה לעזרה מהוריה מתוך פחד. באותו רגע נדרשתי להיות קודם כל אדם להקשיב, להרגיע ולהבהיר לה כי אינה אשמה. ליוויתי אותה בעדינות אל עבר שיתוף אמה, והייתי נוכחת בשיחה ביניהן, מתוך מטרה לאפשר תמיכה וביטחון.

עבורי, מקרה זה משקף את מהות מקצוע האחיות: נוכחות, אחריות ויכולת להיות שם עבור אדם ברגע השברירי ביותר.

אני מאמינה כי לעיתים הקשבה אחת אמיתית יכולה להיות נקודת המפנה בין שתיקה לכוח, בין פחד לתקווה, לפעמים, רגע אחד של הקשבה אמיתית מציל עולם שלם וזה מחזק את הנאמר "כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם ומלואו".

אות זה אני מקדישה בהוקרה לאבי ואמי שגידלו אותי להיות האישה שאני היום מלאה בחמלה אנושיות עם מוסר עבודה, לבעלי אהובי ושותף דרכי וילדיו שהם איתי בכל צעד ולבסוף לכלל האחיות והאחים שבשקט, ברגישות ובמסירות, מאירים חיים של אחרים בדרך אחרת.

אילונה מנדלוביץ

שמי אילונה מנדלוביץ, אחות במחלקה הנפרולוגית בבית החולים כרמל. אני עובדת במחלקה מזה 23 שנים ובחמש שנים משמשת כסגנית אחות אחראית ואחראית על תחום הדיאליזה הפריטונאלית.

במהלך תקופה זו התמקצעתי בתחום וצברתי ניסיון משמעותי בטיפול במטופלי דיאליזה הסובלים ממחלות כרוניות וזקוקים למעקב צמוד ולתמיכה משפחתית.

בתפקידי אני אחראית על מרפאת דיאליזה פריטונאלית, הכוללת מעקב מרחוק אחר מטופלים בביתם. התפקיד דורש אחריות רבה, חשיבה קלינית, פתרון בעיות ושיתוף פעולה רב מקצועי, תוך ראייה כוללת של צורכי המטופל ומשפחתו.

אני מאמינה בשיטת הטיפול של דיאליזה פריטונאלית כגישה המשפרת משמעותית את איכות חיי המטופלים, ולכן פועלת להפצת הידע והטמעתו בקרב צוותים ומטופלים. בנוסף אני רואה חשיבות רבה במתן שירות איכותי בקהילה המבוסס על שיתוף פעולה עם בני המשפחה הנושאים באחריות הטיפולית, כולל ביצוע הדיאליזה עצמה, תוך דגש על סיוע ככל יכולתי במניעת שחיקתם.

עשייתי המקצועית מתבטאת בליווי מטופלים מורכבים, בהדרכת מטופלים ובני המשפחה, בהכשרת צוותים והובלת שיפוי נהלים. אני פועלת מתוך מחויבות עמוקה למטופלים ולצוות ושואפת ליצור סביבה תומכת, בטוחה ומקצועית.

משפט שמייצג אותי: "טיפול איכותי נשען על שילוב של חשיבה ביקורתית, יוזמה ("ראש גדול") ואמפתיה כנה, המאפשרים מענה מקצועי, רגיש ומותאם אישית".

ברצוני להודות להנהלת בית החולים, להנהלת האחיות, למנהל המחלקה, לצוות הרפואי ולצוות האחיות, על התמיכה, האמון ושיתוף הפעולה המאפשרים קידום תהליכים ומתן טיפול כוללני ואיכותי.

תודה מיוחדת להוריי, לבעלי ולילדתי על התמיכה, העזרה והסבלנות לאורך כל הדרך.

אילנית לזימי

שמי אילנית לזימי, ואני אחות ילדים מזה 26 שנים, מתוכן 16 שנים כאחות אחראית ביחידת גסטרו ילדים במרכז רפואי "העמק". במסגרת תפקידי כאחות יחידנית, אני מלווה ילדים מגיל לידה המתמודדים עם מצבים רפואיים מורכבים, תוך דגש מיוחד על מתן מענה רגיש ומותאם לילדים בעלי צרכים מיוחדים.

אני מאמינה בלב שלם בטיפול הוליסטי הרואה את הילד ומשפחתו במרכז. מתוך תפיסה זו, יזמתי והקמתי מרפאה ייעודית לילדים עם צרכים מיוחדים וכן את סדנת "מעכלים ביחד", יוזמה ראשונה מסוגה המנגישה הליכים רפואיים מורכבים בצורה חווייתית ומפיגת חרדות.

סיפורה של יובל, ילדה על הרצף האוטיסטי שליוויתי בתהליך גמילה מורכב מבקבוק, ממחיש עבורי את מהות המקצוע: בניית גשר של אמון, התמדה ואמונה ביכולתו של הילד גם כשזה נראה בלתי אפשרי. עבורי, מקצוע האחיות הוא שליחות שמתחילה ברגעים הקטנים, במבט ובסבלנות ומגיעה לרגעים הגדולים שהם משניי חיים.

מבחינתי הכוח האמיתי של המקצוע שלנו: להאמין גם כשקשה, להתמיד גם כשהדרך ארוכה, ולדעת שכל שינוי קטן הוא עולם ומלואו עבור מי שעומד מולנו.

אני מבקשת להקדיש אות הוקרה זה לזכרם של הוריי, שלום ואליס לוי ז"ל, שהנחילו לי את אהבת האדם וערך גמילות החסדים, המלווים אותי בכל יום בעבודתי.

אירית קוצין גבוביץ

שמי אירית קוצין גבוביץ, אחות מומחית קלינית לשיקום ומרכזת תחום מניעה וטיפול בפצעים במרכז הרפואי לשיקום לוינשטיין ברעננה. עובדת בלוינשטיין כ – 22 שנים. בשנת 2020 הוכרתי כאחת מארבע אימהות המקצוע כמומחית קלינית בשיקום. מאז, אני עוסקת יחד עם שותפותיי בגיבוש התפקיד במתארי הטיפול השונים והרחבת סמכויות האחיות והאחים המומחים בשיקום.

כמומחית קלינית, אני פועלת לחזק את העשייה השיקומית ולהפיץ את האור והידע המקצועי גם מעבר לגבולות לוינשטיין.

בעת מלחמת חרבות ברזל, הייתי שותפה לפתיחת מחלקת השיקום בבלינסון, ובניית קורס הכשרה לאחיות המחלקה. בחודשים האחרונים משמשת כחברה בצוות השיקומי בבית החולים מאיר.

אני שואפת לביסוס ידע מחקרי ועשייה מבוססת ראיות על ידי אחיות, שותפה בבניית פרוטוקולים קליניים ומובילה מחקרים בתחום השיקום וטיפול בפצעים.

כמרכזת תחום מניעה וטיפול בפצעים, אני מלווה את המטופלים בתהליך ריפוי הפצעים, ודרך איחוי הרקמות, נרקמים גם קשרים בין אישיים עמוקים. זכות גדולה לסייע למטופלים בתהליך הצמיחה מתוך המשבר שפקד אותם.

שיקום הוא תחום מיוחד ברפואה, כמו בשיר "גשר מעל מים סוערים" אנחנו כאן כדי להניח את הגשר ולהוביל את המטופלים בדרך הבטוחה קדימה.

בהוקרת תודה לגילה רגב מנהלת האחיות ולכל צוות האחיות הנפלא בלוינשטיין, לענת אוקסמן, שותפה לדרך המקצועית וחברה יקרה, והתודה החשובה מכל לבעלי גיא גבוביץ ולבנותיי רומי ונועה שנותנים לי את הכוח להמשיך.

ד"ר אלה קורן

שמי ד"ר אלה קורן, מנהלת בית הספר האקדמי לאחיות ע"ש זיוה טל, שיבא, תל השומר. זכות גדולה נפלה בחלקי לחנך אחיות ולהיות חלק משמעותי מצוות, הרואה בחינוך אחיות ייעוד אישי. במשך כמעט ארבעה עשורים התאמצתי להקנות לתלמידיי לא רק ידע ומיומנויות, אלא גם להיות שותפה להתפתחותם והפיכתם מאנשים מצוינים לאחיות מצוינות.

במהלך השנים הייתי שותפה ומובילה בתחומים הבאים: כתיבת ניירות עמדה על הדרכה קלינית בהכשרת אחיות וקידום מעמד המדריכים הקליניים בישראל ועיצוב תוכנית הכשרתם, על שילוב סימולציה בתוכניות הכשרה, פיתוח ויישום תוכניות הכשרה לאחיות בתחום הביואתיקה, עיצוב תוכנית ליבה, ופיתוח צוותים חינוכיים - כל זאת בדגש על פיתוח הכשירות המוסרית כבסיס לזהות המקצועית.

בעשור האחרון עם כל אתגר מדיני ולאומי התחזקה אמונתי שהכשרת אחיות היא משימה שאסור להפסיק, כי אחיות תמיד נדרשות.

עיסוק בחינוך אחיות חושף את סוד המפגש האנושי: לכל אדם יש יכולת להשפיע ולהפוך את העולם לטוב יותר, כאשר הוא זוכה לאמון, לאהדה ולכבוד, במיוחד ברגעים של התמודדות עם רגשות, תקוות, הצלחות ואכזבות. כל מפגש כזה מחדד את מהות המקצוע: היכולת להיות למען האחר מעצימה, מקלה על סבל, מייצרת משמעות, מעניקה נחמה ותקווה גם ברגעים החשוכים ביותר. תובנות אלה עיצבו את תפיסת המטרה החינוכית בעיצוב הזהות המקצועית של אחיות: לחשוב כמו אחות, להרגיש כמו אחות, לנהוג כמו אחות.

חלק מתלמידיי הפכו לאנשי מקצוע מובילים, איכותיים, חכמים ורגישים, הפועלים מדי יום כדי להשפיע, להיטיב ולהאיר. אני גאה על האמון והשותפות בקידום ופיתוח מקצועי של אחיות, ובמיוחד בתחומי חדשנות הבאים בהתאם לצרכים לאומיים: לימודי מומחיות בפסיכיאטריה במסלול ישיר לאחיות קהילה, לימודי מומחיות בקהילה בשיתוף עם מיזם התקומה בדרום, לימודי מומחיות בשיקום ולימודים לאחיות פורנזיות.

מקדישה הוקרה זו למשפחתי האהובה, לבן זוגי היקר חיים, לילדיי האהובים מיכאל, אריאל ועדיה, ולכל אותם אנשים שהעניקו לי את הזכות להיות שותפה בקידום העשייה הטובה והמצוינת - עמיתי והלומדים לדורותיהם, שבחרו יחד איתי להאמין בכוחה של האנושיות.

אמיליה כץ

שמי אמיליה כץ, אחות מזה כשלושה עשורים ואחות מומחית קלינית בגריאטריה.

לאורך דרכי המקצועית אני פועלת מתוך מחויבות לא רק להיות חלק ממערכת הבריאות אלא גם לתרום לקידום תהליכי שינוי ולעצב את פניה.

בתפקידי במערך השיקומי במרכז הרפואי "דורות", הובלתי שילוב ייחודי של מצוינות כאחות מומחית קלינית, חדשנות טכנולוגית וקידום איכות, תוך יצירת השפעה מערכתית.

אני גאה בתרומתי לעיצוב דור העתיד של האחיות המומחיות בישראל בהובלת הכשרות מתקדמות, בריכוז ועדות בחינה ממשלתיות ובהשפעה ישירה על קביעת סטנדרטים מקצועיים ברמה הלאומית.

כיו"ר תת-ועדת סיעוד גריאטרי במנהלת "תיק קליני ממוחשב" של חטיבת בתי החולים הממשלתיים, יזמתי והובלתי פיתוח והטמעה של מודולים חדשניים, אשר שיפרו באופן מהותי את הרצף הטיפולי ואת איכות התקשורת הבין-מקצועית.

בעבודתי ביחידת האיכות, אני מובילה את תחום מדדי האיכות הלאומיים והקליניים, מתרגמת נתונים לתהליכים יישומיים ומקדמת תרבות ארגונית של מצוינות, אחריות ובטיחות, תרבות שמובילה לשיפור מדיד ומשמעותי בתוצאות הטיפול.

גישתי נשענת על אמונה כי "שינוי אמיתי מתחיל באומץ לצאת מאזורי הנוחות, להוביל ולהאמין ביכולת להשפיע".

המסר שאני מבקשת לשתף הוא כי שינוי משמעותי מתחיל באנשים המחויבים ללמוד, להוביל ולהאמין ביכולתם להשפיע.

את אות ההוקרה אני מקדישה להוריי האהובים, בעלי, ילדי ולעמיתיי - שותפיי לדרך ולעשייה.

בלה מונסטירסקי

שמי בלה מונסטירסקי, בת 51, נשואה לסלבה ואמא ליעל, אסף ושחר, אחות מעל 30 שנים במגוון תפקידים קליניים וניהוליים, 25 שנים במרכז רפואי צפון. בשנתיים אחרונות הקמתי והובלתי את מערך האחיות במרכז שיקום הלמסלי החדש שמונה 160 מיטות. כיום, במרכז פעילות שלוש מחלקות אשפוז, שני אשפוזי יום והשנה עתידות להיפתח מחלקות אשפוז נוספות וענף אמבולטורי גדול. תהליך היערכות לפתיחה היה מורכב, רב-מערכתי ורב מקצועי. התהליך כלל שלבי גיוס והכשרת הצוותים, גיבוש תשתית מקצועית, ארגונית וערכית, בניית תהליכי עבודה, כתיבת נהלים, קביעת סטנדרטים של איכות ובטיחות. הפעילות במרכז מבוססת מודלים טיפוליים מותאמים לאוכלוסיית השיקום, תוך שילוב חשיבה רב-תחומית וראייה הוליסטית של המטופל ומשפחתו. יצרתי תרבות מקצועית של מצוינות, מחוברות ארגונית, אחריות ושיתופיות - היסודות וסוד להצלחה. "הגשר לשיקום" הוא פרויקט הדגל מלווה במחקר, המקדם תיאום ציפיות, הדרכה מקדימה והפחתת חרדה במטופלים המאושפזים במחלקות אשפוז חריפות, המיועדים לעבור שיקום. תהליך איוש ותחילת ההפעלה של המרכז החלו בשיא מלחמת חרבות ברזל, כמענה מידי הנדרש לנפגעי המלחמה, קהילת המפונים ואוכלוסיית המטופלים הזקוקים לשיקום בצפון. במהלך שאגת הארי, צוות המרכז המשיך לשקם מטופלים במרחבים מוגנים ואף הרחיב את פעילותו למחלקה נוספת שנפתחה מחוץ למרכז הרפואי, בעיר טבריה. בתקופה כה עמוסה רגשית, היה לי חשוב מאוד ליצור תחושת ביטחון, חמלה וכבוד עמוק לאדם בקרב הצוות על ידי פעילות מכוונת לחיזוק השלומות והחוסן. האני המאמין הניהולי שלי הוא יצירת תרבות של אחריות, למידה, חדשנות ושאיפה מתמדת למצוינות.

אני מתכבדת לקבל תעודת הוקרה זו בשם כלל חברי הצוות הרב מקצועי שהיה שותף למאמץ לפתיחת מרכז השיקום הגדול בצפון - הישג לאומי שמצמצם את פערי הבריאות במדינת ישראל.

אני מקדישה את אות ההוקרה למשפחתי היקרה, המבצר והכותל שלי ולאבי אברהם לחמן ז"ל, שחינך אותי לערכים, לאהבת האדם והווה עבורי דוגמה אישית.

גילה היימס

אני, גילה היימס, מנהלת האחיות במרכז רפואי רמב"ם - מרכז העל של צפון מדינת ישראל, מומחית במדיניות ומנהל, מנהלת המרכז ללימודי טראומה ואירועים רבי נפגעים. מנהלת אלפיים אחיות וסייעות- עמוד השידרה של מערך הבריאות, מרכזת את תחום חווית האדם ושותפה בתחום החוסן. חברת רשת רותם -לחיזוק עובדי מערכת הבריאות וצמצום השחיקה.

צמחתי מתחום הטראומה, האחות הראשונה במדינה לתפקיד מתאמת טראומה, ייסדתי את המרכז ללימודי טראומה ואירועים רבי נפגעים מתוך הבנה שמדינת ישראל לאורך השנים צברה ידע משמעותי בניהול הטיפול הרפואי בשטח ובאשפוז, הידע שלנו - נכס שאנו חולקים מעבר לגבולות ושפות, החוסן- היכולת לחלוק את הידע הנצבר למען הצלת חיים. כ-3,500 רופאים ואחיות מ-85 מדינות השתתפו בתוכניות בישראל ואורגנו כ-40 סדנאות ברחבי העולם. הודות לשיתוף הידע במערך הבינלאומי ניצלו חייהם של מאות פצועים ומעמדה של מערכת הבריאות הישראלית התבסס ברמה הבינלאומית. לאורך כל חיי המקצועיים אני מבינה ומכירה באורם של אנשי הצוות המקצועי כמובילים בשינוי מציאות, היכולת להחזיק את התקווה עבור אלו שאיבדו אותה. למדתי שלא משנה כמה הטכנולוגיה תתקדם, בבסיס הטיפול בטרומה עומד המפגש האנושי. היכולת להביט בעיניו של אדם ברגעו הקשה ביותר ולהעניק לו את הביטחון שהוא לא לבד.

אֶתֶּהּ הקשישה שנפלת בדרך לממד בוכה ומבוהלת.

אֶתֶּהּ הלוחם שנפצעת בקרב והגעת אלינו על יסעור.

אֶתֶּהּ האיש שנפצעת מרסיסי טיל והגעת אלינו כאוב ומדמם

אנחנו כולנו כאן עבורכם, ביחד ננצח הכל!

אני מקדישה את אות ההוקרה למשפחה שלי החמה להורי וילדי שהם עוגן קיומי. את האור האיתן אני שולחת לכל המשפחות נפגעות הטרור והמלחמות ולכל הפצועים ומשפחותיהם שהצליחו לראות כי מעט מהאור דוחה את החושך הרב. שהצליחו להפעיל את תעצומות נפשם כדי להשתקם להחלים ולהוביל את חייהם ממעמקי החושך והקושי לאור. קטונתי מכוחכם האדיר.

ד"ר גלית קאופמן

שמי ד"ר גלית קאופמן, מנכ"לית בית החולים הציבורי אסותא אשדוד. אני אחות במקצועי, בת לשושלת של אחיות – אמי עבדה שנים רבות כאחות מיון, ובתי נמצאת בתחילת דרכה בלימודי סיעוד. עבורי, הבחירה במקצוע לא הייתה רק קריירה, אלא דרך חיים.

לאורך כ-30 שנות עשייה במערכת הבריאות מילאתי תפקידי ניהול בכירים, אך מינויי לתפקיד מנכ"לית בית חולים ציבורי היווה עבורי רגע משמעותי במיוחד – פריצת דרך אישית ומקצועית, וגם תקדים במערכת הבריאות, כאחות שנבחרה להוביל בית חולים ציבורי.

זמן קצר לאחר כניסתי לתפקיד מצאתי את עצמי מובילה את בית החולים במציאות של מלחמה. נדרשנו לעבור במהירות לשגרת חירום, לפנות מטופלים למתחמים ממוגנים ולהמשיך להעניק טיפול רפואי מלא גם תחת אזעקות. עבורי, הנהגה בתקופה כזו היא להיות נוכחת בשטח, לקבל החלטות בזמן אמת ולשמור על איזון בין מקצועיות, אחריות ואנושיות.

אני מאמינה שניהול במערכת הבריאות הוא שליחות, ושכוחם של צוותים מסורים הוא שמאפשר לנו להמשיך ולתפקד בכל תנאי.

המשפט שמלווה אותי הוא: מנהיגות נבחנת במעשים, לא בתארים.

המסר שלי הוא להאמין בדרך, לפרוץ גבולות, ולזכור שבבסיס כל עשייה רפואית עומדים אנשים – המטופלים והצוותים כאחד.

אני מבקשת להקדיש את אות ההוקרה לצוותי בית החולים ולמשפחתי, שהם מקור הכוח והמשמעות בעשייה שלי.

גרגורי גרנובסקי

שמי גרגורי גרנובסקי, סגן מנהלת האחיות במרכז הרפואי שמיר ומרכז תחום רפואה דחופה. התחלתי את דרכי המקצועית כאח במחלקה לרפואה דחופה ורוב חיי המקצועיים היו בתחום זה.

כבר כאח צעיר "עולה חדש" בתחילת דרכי, הרגשתי מחויבות ללמידה יסודית ומתמשכת כדי שאדע להעניק למטופלים את הטיפול האיכותי והבטוח ביותר. כשלא היו בפי המילים המתאימות, חיפשתי ומצאתי את הדרך להביע חמלה וליצור את הקשר הרגשי עם המטופלים; אם זה במבט, במגע או בחיוך.

תמיד האמנתי שבמקצוע האחיות אנו נדרשים לתת מענה הוליסטי לבעיות פיזיות ורגשיות מורכבות בסיטואציות לא צפויות, כשלצד טיפול פיזי – רפואי מעולה ומקצועי נדרשת גם אמפטיה, שמירה על כבוד המטופל וכיבוד רצונותיו וצרכיו הנפשיים. זהו אתגר הדורש אהבת אדם באשר הוא ושמירה על סטנדרטים מקצועיים המבוססים על ידע עדכני וכשירות מקצועית.

בהמשך, ולאורך כל שנות עבודתי, הקפדתי להיות עבור המטופלים שלי האח שחונכתי ושאפתי להיות. הייתי ועודני שותף לצוותים ולפרויקטים שונים שמקדמים את חווית המטופל ואת איכות הטיפול וחלק ניכר משגרת יומי מוקדש להזדקת ולהכשרת צוותי-רפואה ואחיות כאחד. במפגשים איתם אני מעביר להם את המסר הזה מתוך רצון לחנך את הדור הצעיר לעבוד לאורם של ערכים אלה.

אימי בת ה 86 שהשתחררה בימים אלה מבית החולים לאחר ניתוח מורכב אמרה לי "עם הטיפול האנושי שקיבלתי אני בהחלט רוצה להמשיך לחיות עוד כמה שנים". זה האני מאמין שלי! זה הטיפול שאני רוצה לתת.

אני רוצה להודות לאשתי היקרה ילנה, לילדיי שלי וניק ולהורי היקרים, שתומכים בכל העשייה שלי.

תודה לגב' מירי אברהם מנהלת האחיות במרכז הרפואי שמיר ולעמיתתי לתפקיד, הגב' סמדר ורד על ההמלצה לקבלת הפרס ועל דרכינו וחזוננו המשותפים.

דוד ליפשיץ

שמי דוד ליפשיץ, אח מומחה קליני בטיפול תומך בהוספיס בית של קופ"ח מאוחדת, מחוז דרום.

בעל תואר ראשון באחיות ותואר מוסמך בבריאות הציבור. במהלך השנים עבדתי במגוון תחומים ומסגרות – החל מבתי חולים ועד לטיפול מורכב במונשמים בבית.

משנת 2015 אני עובד בקופת חולים מאוחדת. עם סיום לימודי המומחיות הקלינית בטיפול תומך, הצטרפתי לצוות ההוספיס ביחידה לאשפוז בית.

בתפקידי כמומחה בטיפול תומך אני משלב מקצועיות קלינית עם שליחות אנושית. מטפל באנשים בסוף חייהם ומאפשר להם להגשים את רצונם לבלות את ימיהם האחרונים בביתם, בסביבה המוכרת, מוקפים בבני משפחתם, תוך שמירה על שלוה, כבוד והפחתת סבל וכאב.

עבודתי בהוספיס בית דורשת לא רק מומחיות, אלא גם נוכחות אנושית, יציבות רגשית ויכולת להיות "עוגן" עבור המשפחות ברגעים האפלים ביותר. אני זמין תמיד ומגיע לבית המטופל בכל שעה, יום, לילה, שבתות וחגים ולכל צורך. ערך הנתינה והמסירות, יחד עם מקצועיות, הם המפתח לתחושת הביטחון למטופלים ולמשפחות, המודים על כך בכל שיחה, מפגש או מכתב תודה.

המשפט שמלווה אותי "אם אתם רוצים להיות מאושרים, אל תשכנו בעבר, אל תדאגו בנוגע לעתיד, התמקדו ברגע הנוכחי".

אני רוצה להקדיש את אות ההוקרה לכל מי שתמך בי, להורי, לאשתי האהובה דינה ולבנותינו המתוקות אדל ודניאל.

ארצה להודות להנהלה ולצוות היחידה לטיפולי בית, ולמורה הדרך שלי, דימה גנטובניק.

חוסר ישי גרפל

שמי חוסר ישי גרפל, מנהל תהליכי איכות, בטיחות וחדשנות במרכז לבריאות הנפש שער מנשה אני אח בעל מעל לעשרים שנות ניסיון במערכת הבריאות. בעל תואר ראשון במנהל מערכות בריאות ותואר שני בסיעוד, המשלבים ראייה ניהולית וקלינית.

אני מוביל שיפור איכות, בטיחות וחוויית המטופל בבריאות הנפש דרך חיבור בין קליניקה, דאטה וחדשנות טכנולוגית ותפיסתית. לצד הטמעת פתרונות מבוססי בינה מלאכותית, אני מקדם גם חדשנות שירותית וגישות טיפוליות, להתאמת המענה למציאות המשתנה. התקדמות מודלי השפה פותחת הזדמנות בתחום הנשען על שיח ונרטיב, אך אינה מחליפה פיתוח מתמשך של מודלים ושירותים מותאמים. על רקע העומס וההשלכות המתמשכות מאז ה־7 באוקטובר, נדרש דיוק מתמיד של המפגש בין צרכים קליניים לאפשרויות החדשות.

בנסיבות אלו, מתחדד תפקיד סקטור האחיות שהוא הסקטור הקרוב ביותר לשטח ולנקודות הכאב בזיהוי פערים ובתרגומם לפתרונות. השילוב בין נוכחות קלינית, הבנה עמוקה וחשיבה חדשנית, משפר תהליכים והופך ידע מהשטח לתובנות ניהוליות.

אני יוזם ומוביל פיתוחים מבוססי AI המתרגמים צרכים לפתרונות כגון: INSIGHTHUB פלטפורמה אג'נטית לאיסוף, עיבוד ואיחוד מידע מתחקורי אירועי בטיחות, ראיונות PREMs ומדדי PROMs למקור ידע אחוד התומך בלמידה ובקבלת החלטות.

אני חבר במועצה לאיכות ובטיחות של חטיבת בתי החולים הממשלתיים ושותף לעיצוב מדיניות.

מחויבותי המקצועית היא שגם במצבים החשוכים ביותר, עבור מטופלים ובני משפחותיהם החיים באי ודאות, נצליח לתת להם את הביטחון שרואים אותם ושאכפת לנו ולוודא שהטיפול מדויק לצרכים האמיתיים שלהם, מתוך חיבור מתמיד לשטח.

את אות ההוקרה אני מקדיש למשפחתי, לצוותים הפועלים מדי יום בלב אי ודאות ומורכבות, למטופלים ולבני משפחותיהם.

טל חיון

שמי טל חיון, מנהלת האחיות בחטיבת חדרי הניתוח וההתאוששות במרכז הרפואי אוניברסיטאי סורוקה.

בתפקידי מובילה את צוותי האחיות בסביבה מורכבת ודינמית, תוך אחריות על איכות ובטיחות הטיפול, ניהול צוותים והטמעת תהליכים חדשניים, זאת בשילוב כלים דיגיטליים וטכנולוגיים התומכים בקבלת החלטות קליניות בזמן אמת.

שלוש השנים האחרונות היו מהמורכבות שידענו. מאז אירועי השבעה באוקטובר, דרך ימי הלחימה המתמשכים, ועד הפגיעה הישירה של טיל איראני בביה"ח, שחירב מחלקות אשפוז, חדרי ניתוח ותשתיות חיוניות.

גם באירוע הזה הבנו שסוד ההצלחה והיכולת להתמודד טמון בעיקר בהון האנושי, ולא בקירות או במבנים. הצוותים הם אלה שמניעים את המערכת המורכבת הזו יחד, תוך תחושת שליחות ומקצועיות מעוררת השראה.

בתוך מציאות של חוסר ודאות המשכנו ועדיין ממשיכים להעניק טיפול מסור, לשמור על מקצועיות ולחזק זו את זה.

כפי שאמר דוד בן גוריון: "ההיסטוריה אינה נכתבת בידי צופים מן הצד". משפט שמלווה אותי ומזכיר לי את האחריות לפעול, להוביל ולהיות חלק מעשייה משמעותית גם בזמנים המתגרים ביותר.

העשייה מתמקדת בחיזוק החוסן של הצוותים, בבניית יציבות בתוך משבר ובהובלת חדשנות שמאפשרת להמשיך קדימה גם בתנאים מורכבים.

ההשראה לכך מגיעה מהצוותים שעובדים לצידי ומהמטופלים שמזכירים לנו, מדוע בחרנו במקצוע הזה.

את ההוקרה הזו אני מבקשת להקדיש:

ל-אמא ואבא, לאה ויהודה קפלן ז"ל, שבחרו להקים משפחה ולהנחיל בה ערכים של נתינה, מוסר ואחריות. אני מקווה מאוד שהם מביטים בי מלמעלה בגאווה.

ל-איש של חיי, גיא חיון, שבחר להגשים יחד איתי את חלום המשפחה והעניק לי 3 מתנות: איתי, עומר ועופרי.

ולעמיתים שלי במרכז הרפואי סורוקה "כיפת הברזל הרפואית של ישראל" - שבחרו בי להיות חלק מהמשפחה המיוחדת והקסומה הזו, שמצילה יחד חיים בכל יום מחדש.

ילנה יפרמוב

שמי ילנה יפרמוב, אחות בקופת חולים לאומית בקריית שמונה. הגעתי לישראל בשנת 2012, ולאחר 11 שנות עבודה כאחות חדר ניתוח ברוסיה, מצאתי את מקומי המקצועי והאישי בצפון הארץ. אני נשואה, בעלי כירורג בבית החולים זיו בצפת, ואם לשלושה ילדים, שניים מהם על הרצף האוטיסטי (אספרגר).

במסגרת תפקידי אני מלווה מטופלים ברגישות ובמסירות, תוך התאמה למצבים מורכבים ושמירה על הרצף הטיפולי גם בתנאים משתנים.

עם פרוץ המלחמה ב-7 באוקטובר, משפחתי ואני נאלצנו לעזוב את ביתנו ולעבור לכורזים, בעוד בעלי נשאר בבית החולים. ילדיו הצעירים חוו קושי רב אל מול האזעקות והמתח המתמשך. למרות זאת, בחרתי להמשיך בעבודתי מתוך תחושת שליחות.

עבדתי בסניפים שונים באזור: קצרין, טבריה וחצור, וגם המשכתי להגיע לקריית שמונה. בדרכים ליוו אותי אזעקות, ולעיתים נאלצתי לעצור ולמצוא מחסה.

המפגש עם מטופלים מפונים, ששיתפו אותי בכאבם והביעו תודה עמוקה, חיזק בי את תחושת האחריות והמשמעות בעשייה שלי.

אני מאמינה כי גם ברגעים הקשים ביותר, נוכחות אנושית, מקצועיות וחמלה יכולות להעניק כוח ותקווה.

שמחה להיות חלק ולקבל אות הוקרה זה המציין ומוקיר עשייה מקצועית ואנושית.

יעל רפאל

שמי יעל רפאל, נשואה ואם לשלושה, חברת קיבוץ חצור ואחות ביחידה להמשך טיפול במחוז תל אביב-יפו של קופת חולים כללית. אני אחות פליאטיבית, ובמקביל מטפלת בשבים משבי חמאס מאז נובמבר 2023. במסגרת עבודתי אני פוגשת מטופלים בסוף חייהם ומלווה אותם ואת בני משפחותיהם ברגישות ובמקצועיות, תוך התאמת מענה אישי לכל אחד בהתאם לשלב ההתמודדות שלו. לאורך השנים פיתחתי גישה טיפולית הרואה במשפחה חלק בלתי נפרד מהתהליך, ושמה דגש על תמיכה רגשית, הכוונה וליווי גם לאחר הפטירה, כדי לאפשר סגירת מעגל והמשך חיים מתוך תחושת שלמות שעשו את המיטב שביכולתם עבור יקיריהם. במקביל, אני מלווה שישה שבים בגילאים שונים, שנחטפו ממקומות שונים, וכל אחד מהם מביא עמו עולם ומלואו עם צרכים שונים ומשתנים. תפקידי הוא להעניק להם מעטפת טיפולית מותאמת, לשמש עבורם מקום של עוגן, ולסייע בבניית אמון מחדש. הטיפול כולל גם עבודה צמודה עם בני המשפחה, שהם חלק מרכזי ובלתי נפרד מתהליך השיקום והחזרה לשגרה.

המשימה שקיבלתי בנובמבר 2023 משימה שאליה לא הוכנתי לא בחיי המקצועיים ולא בחיי האישיים הייתה מאתגרת במיוחד, ודרשה ממני לשלב ניסיון מקצועי עם יכולות אישיות כמו גמישות מחשבתית, יצירתיות, זמינות ורגישות. מתוך כך פיתחתי מודל טיפול קהילתי בשבים המבוסס על רצף טיפולי שמוכיח את עצמו וגורם לי לבחור כל יום מחדש במקצוע האחיות בלב שלם ועם חיוך מלא סיפוק על אף המורכבות הפיזית, הנפשית והמנטלית.

לאורך הדרך למדתי שלא תמיד יש מילים או תשובות, אך תמיד יש נוכחות חומלת ומכילה שלא מוותרת.. ובתוך הרגעים הכי שבירים יש אהבה פשוטה ועוטפת שנשארת.

את אות ההוקרה היקר והמוערך הזה אני מקדישה לשבים, מתוך הכרת תודה על הזכות ללוות אותם בדרכם חזרה לחיים ובמקביל לקבל את אהבתם והערכתם
אין סיפוק גדול מכך!

כרמית שטינברג

שמי כרמית שטינברג, נשואה לרוני ואמא לטל שקד וניר. את דרכי המקצועית התחלתי במרכז הרפואי רמב"ם, שם עבדתי כ-25 שנים במגוון תפקידים קליניים וניהוליים, ביניהם אחות אחראית במלר"ד ילדים ואחראית מחלקה פנימית.

בשבע השנים האחרונות אני עובדת במכבי שירותי בריאות, כיום כסגנית אחות מחוזית. בתפקידי הקודם כמנהלת האחיות והלוגיסטיקה של אשפוז בית זכיתי להיות שותפה בהקמת מערך חדשני ופורץ דרך של אשפוז בית בקהילה.

הובלת פרויקט אשפוז בית במכבי נשענה על ידע קליני וניהולי רחב שרכשתי לאורך שנות עבודתי במערך האשפוזי בבית החולים. ניסיון זה אפשר לי הבנה עמוקה של צורכי המטופלים המאושפזים, הן בהיבט הרפואי והן בהיבט הסיעודי, הרגשי והתפקודי, ומתוך כך נבנה מערך טיפולי שלם, בטוח ואיכותי במסגרת הבית, הכולל זמינות של 24/7.

הובלת המערך כללה פיתוח תשתיות מקצועיות, כתיבת נהלים ופרוטוקולים, הכשרת צוותים, ושילוב חדשנות טכנולוגית.

בהמשך פיתחנו את אשפוז בית קורונה ואשפוז בית ילדים. אשפוז בית מהווה מענה לצרכים מערכתיים משמעותיים: התמודדות עם עומסים בבתי החולים, מתן רצף טיפולי בקהילה למטופלים במצבים דחופים ומורכבים, מניעת אשפוזים חוזרים והפחתת סיבוכים הנלווים לאשפוז מוסדי.

השירות שהוקם התבסס על איכות ובטיחות, שילוב מטפל עיקרי בטיפול וחיזוק הקשר בין האשפוז לקהילה, תוך ראייה מערכתית רחבה של צורכי מערכת הבריאות, הארגון והמטופלים כאחד.

כיום מערך אשפוז הבית הפך לחלק בלתי נפרד מה-DNA של מערכת הבריאות בארץ ואני מודה על הזכות והשליחות שניתנו לי להיות שותפה בבנייתו.

לילך גולדברג קטן

שמי לילך גולדברג קטן, מרכזת הבטחת איכות, לשכת הבריאות המחוזית חיפה. אני אחראית על איכות הטיפול במערך האחיות במחוז, באמצעות ביצוע בקורות איכות בטיפות חלב, מדידת ביצועים לפי תוכנית מדדי האיכות הלאומית, ליווי צוותים ובניית תוכניות שיפור, לצד ייעוץ מקצועי וניהול תחומי פעילות בטיפות חלב, ובהם קידום ההנקה, איתור דיכאון סביב הלידה והניהול הלוגיסטי של מערך החיסונים.

במסגרת תפקידי הובלתי פרויקט מחוזי לאיתור אלימות במשפחה, מתוך הבנה כואבת שנשים רבות חיות שנים בתוך מערכת אלימה, לעיתים בשקט ולעיתים מבלי להגדיר את עצמן כנפגעות. לאחות בטיפת חלב יש תפקיד קריטי: לשאול, להקשיב, לזהות ולהכיר ולעיתים להיות האדם הראשון שמאיר מציאות שלא תמיד מדוברת.

על אף ההקפדה העקבית על הנחיות התשאל ושיעורי הביצוע הגבוהים, זיהינו כי שיעורי האיתור יציבים. עובדה זו היוותה עבורנו הזדמנות לבחון מחדש את התהליך ולייצר שינוי משמעותי שישפר את יכולת האיתור שלנו.

הובלנו שינוי תפיסתי ומעשי שכלל הטמעת כלי תשאל מובנה, הכשרת אחיות, ליווי מקצועי ובניית סל שירותים רשותי בשיתוף גורמים רבים בקהילה, תוך הקשבה לצוותים בשטח, למשוב ולתובנות שלהם, וביצוע התאמות לאורך הדרך. השינוי הוביל לעלייה משמעותית בשיעורי האיתור, למתן סיוע לנשים במצבי סיכון ולחיזוק תחושת המסוגלות של האחיות.

זה לא היה תהליך פשוט, אבל למדתי שכשהמטרה ברורה ויש אמונה בערך - ממשיכים לפעמים מאטים, לפעמים מחשבים מסלול מחדש, אבל לא מוותרים. מתמידים, גם כשלא תמיד רואים תוצאה מידית, כי שינוי אמיתי נבנה לאורך זמן.

מבקשת להקדיש את האות בהוקרה לאחיות טיפת חלב במחוז חיפה, לצוות המפקחות האזוריות, רפרנטיות האלימות והעו"ס המחוזית, מרכזת תחום אלימות במשפחה ופגיעות מיניות – שיחד, יד ביז, הובילו איתי את הדרך. תודה מיוחדת למנהלת שלי, האחות המפקחת המחוזית בתיה מג'ר, על החזון שהניע את הפרויקט ועל הליווי והאמונה לאורך הדרך. ולזכר הורי, איתן ומרים גולדברג ז"ל, שכל מה שאני היום הוא בזכותם.

ד"ר לילך זידי-שמע

שמי לילך זידי-שמע, סגנית מנהלת האחיות במרכז הרפואי לגליל. במסגרת תפקידי, אני מובילה תהליכי איכות, בטיחות והעצמה מקצועית של צוותי האחיות, מתוך מחויבות עמוקה לשיפור מתמיד של הטיפול ולחיזוק החוסן הצוותי.

במהלך שנות עבודתי במערכת הבריאות הובלתי והטמעתי תרבות של איכות ושיפור מתמיד, מתוך אמונה עמוקה שאיכות אינה יעד אלא דרך חיים, והיא זו שמעצבת טיפול טוב יותר וצוותים חזקים יותר. באמצעות מתודולוגיית האיכות הובלתי מהלכים משמעותיים לקידום מצוינות, פיתוח מקצועיות והטמעת סטנדרטים מתקדמים בעשייה של הצוותים.

עבודתי מתמקדת ביצירת חיבורים בין המדיניות לשטח, ובהובלת צוותים לפעולה מתוך אחריות, משמעות וגאווה מקצועית הן בשגרה והן בתקופות מאתגרות. אני רואה חשיבות מיוחדת בליווי מחלקות וצוותים, בדרך לצמיחה משמעותית ומתמשכת, זאת באמצעות חניכה והכוונה, יצירת בהירות מקצועית והעצמת היכולת של הפרטים בצוות ליצירת שלם מחוזק יותר.

אני מאמינה כי מצוינות אמיתית נמדדת לא רק בתוצאות, אלא ביכולת להאיר דרך לאחרים ולבנות סביבה בטוחה, מקצועית ואנושית יותר.

המסר שלי הוא שכל אחד ואחת מאתנו יכולים להיות גורם משנה מציאות – דרך מחויבות, אומץ וראייה רחבה של טובת המטופל, הצוות והארגון.

אני מקדישה את אות ההוקרה לאבי היקר, שבזכות התמיכה הבלתי מתפשרת שלו לאורך כל השנים יכולתי להתפתח, להשקיע ולצמוח, ולמרכז הרפואי לגליל – בית מקצועי עבורי, ועוגן משמעותי במסע האישי והמקצועי שלי.

ד"ר מאיה גולן

שמי מאיה גולן, הבחירה שלי במקצוע האחיות נולדה מתוך הערכים שספגתי בבית הוריי, אמי בלה ואבי, סולומון יוריסוב ז"ל. בית שבו השירות למען המדינה היה דרך חיים. אבי, בעל עיסור המופת על גילוי אומץ לב תוך סיכון חייו, לימד אותי בדרכו הצנועה מהי ערבות הדדית. השנה בה ליוויתי אותו במחלתו, יחד עם צוותי האחיות והרפואה המסורים שטיפלו בו, היו עבורי השראה לחמלה ולשיעור קומה אנושי. המפגשים הללו הם שגרמו לי לבחור בלימודי האחיות במסגרת העתודה אקדמית. אבי נפטר שנה לאחר שהתחלתי את לימודיי, אך ערכיו הם המצפן המלווה אותי בכל צומת מקצועי ואישי בחיי.

במהלך 25 שנות שירותי בחיל הרפואה כקצינה בכירה (דרגת סא"ל), בשורה של תפקידי ליבה ופיקוד ובמסגרת משלחות הסיוע לאזורי אסון של חיל הרפואה ופיקוד העורף זכיתי להיות חלק מצוותים שהקימו מענה רפואי מציל חיים בתנאים מורכבים (בטורקיה, הודו והאיטי), תמיד מתוך תחושת גאווה לייצג את מדינת ישראל.

עם פרישתי מצה"ל, זכיתי לשמש כיועצת למנכ"ל משרד הבריאות במהלך משבר הקורונה ואירועי חירום נוספים. עבורי, זו הייתה הזדמנות יוצאת דופן ללמוד מקרוב כיצד מדיניות לאומית מתורגמת הלכה למעשה להצלת חיים ולקידום בריאות הציבור. אני מבקשת להודות למנכ"לים על האמון שנתנו בי ועל הזכות להתפתח ולתרום תחת הנהגתם.

פרק משמעותי במיוחד בדרכי המקצועית היה שירותי במנהלת "תקומה" לאחר אירועי ה-7 באוקטובר. כמי שהובילה את תחום הבריאות במנהלת, ראיתי בזאת שליחות מהמעלה הראשונה, לגיבוש ומימוש אסטרטגיה להעצמת שירותי הבריאות בחבל, תוך עבודה צמודה עם משרד הבריאות והנהגת המועצות והיישובים שחוו אובדן וטראומה קשה.

כמנהלת האגף לשעת חירום, אני רואה זכות להמשיך בדרך מקצועית וערכית זו. המוכנות הגבוהה והפעלת חמ"ל הבריאות הלאומי במבצעי 'עם כלביא' ו'שאגת הארי', הדגישו את חשיבות הדבקות במשימה לצד תפקודם המופתי של הצוותים הרפואיים בשטח. הקמתו לאחרונה של בית הספר לחירום של משרד הבריאות, היווה צעד אסטרטגי שנועד להבטיח את כשירות המערכת, תוך הפיכת הניסיון הקליני והמבצעי לפרופסיה מקצועית שתשרת את דור העתיד.

אני מאמינה שתפקיד האחות הוא להיות עמוד השדרה של המנהיגות, המקצועיות והרוח במערכת הבריאות.

קבלת אות נשיא המדינה היא עבורי הוקרה לדרך החינוכית של הוריי ולערכי מקצוע האחיות, המשלב בין ניהול אסטרטגי למגע אנושי תוך הושטת יד ל"כל אדם באשר הוא אדם". אני חשה זכות גדולה להמשיך ולפעול למען ביטחונם ובריאותם של אזרחי המדינה.

מור לוי

שמי מור לוי, אחות ראשית ביחידה לטיפול נמרץ ילדים בהדסה עין כרם. את דרכי בבית חולים הדסה התחלתי בשנת 2013 כסטודנטית לסיעוד, החל מ-2015 עבדתי כסטודנטית ביחידה ובשנת 2017 הפכתי לאחות מן המניין. בשנת 2020 לקחתי חלק משמעותי בעבודה בטיפול נמרץ קורונה, תקופה מאתגרת שחיזקה עבורי את משמעות השליחות והאחריות של המקצוע אחיות.

בשנים 2021–2022 שימשתי כאחראית על קליטה והכשרת אחיות חדשות וכמדריכה קלינית ביחידה לטיפול נמרץ ילדים, ומתוך כך פיתחתי את יכולות ההובלה וההדרכה שלי. מאז 2023 אני בתפקיד אחות ראשית של היחידה.

ביחידה יש 16 מיטות ט"נ ילדים; האוכלוסייה שלנו מורכבת מילדים הנמצאים במצבים מסכני חיים מסיבות שונות-טראומות, זיהומים שונים הפוגעים בילדים בצורה קריטית, ילדים אחרי ניתוחי לב, ניורוכירורגיה, ניתוחים אורטופדים גדולים וכו'.

חלק מהאני מאמין שלי זה לשמר את הקשר בין ההורה לבין הילד גם במהלך האשפוז הקשה והמורכב ביחידה, ההורים הם חלק בלתי נפרד בטיפול היום יומי על כל היבטיו. בשנה האחרונה התמודדנו ביחידה עם חזרתה של מגפת החצבת – התמודדות קשה ומורכבת במספר מישורים, מקצועיים ואנושיים כאחד. במסגרת זו טיפלנו במטופלים רבים, מתוכם שבעה ילדים נזקקו לתמיכה באקמו.

אני מאמינה שמעשים מדברים יותר ממילים, בדוגמה אישית ובחלוקה שווה של הנטל כחלק בלתי נפרד מעבודת צוות. עבורי, תקשורת היא המפתח להצלחה בכל אתגר מקצועי ואנושי.

אני רואה בבית חולים הדסה עין כרם כביתי השני, לעיתים גם הראשון, מתחילת דרכי אני תמיד מוצאת את ההזדמנויות ואני מרגישה שהמקום תמיד אפשר לי להגשים עצמי מקצועית.

אני מקדישה את ההוקרה להורי, שהעניקו לי את היסודות והערכים שבזכותם אני מי שאני היום; לאחיותיי, שהן מקור כוח, השראה ואהבה עבורי; ולצוות המסור של כ-60 אחיות ואחים ביחידה לטיפול נמרץ ילדים בהדסה עין כרם – הן מקור השראה שלי להמשיך להצטיין בכל יום מחדש ובלעדיהם שום דבר מכל זה לא היה מתאפשר.

מיכל חזן

שמי מיכל חזן, נשואה ואם לשלושה. את דרכי המקצועית כאחות התחלתי במחלקה פנימית בבית החולים בילינסון. בהמשך, הוסמכתי כמיילדת ועברתי לעולם בריאות האישה. מזה כשני עשורים אני מנהלת אחיות במרכז בריאות האישה של "כללית" בבני ברק. במקביל, במהלך שנות עבודתי הקמתי וניהלתי במשך מספר שנים את מוקד מיון הנשים בעיר. בנוסף, אני גם בודקת טהרה ויועצת מינית מזה שנים רבות.

פועלי המקצועי היומיומי מתמקד בחיבור הייחודי שבין עולם הרפואה, ההלכה והקהילה החרדית.

אני פועלת יום-יום להנגשת ידע רפואי לנשים, באוכלוסייה שאינה מחוברת למדיה ולספרות הרפואית, מתוך הבנה ש-ידע הוא כוח המאפשר קבלת החלטות מושכלת על הגוף האישה ובריאותה. בעבודתי אני משמשת גשר חיוני בין הנשים, הרופאים והרבנים, מעבירה הרצאות לנשים חרדיות בנושאים שבמשך שנים נחשבו לטאבו – גוף האישה, אמצעי מניעה, בריאות מינית, גיל המעבר ועוד. והרצאות לאחיות בנושאים שונים הקשורים לתחום בריאות האישה.

לפני כשנה פתחתי קורס ראשון מסוגו לאחיות/ים בנושא "מיניות האדם במעגל החיים" במטרה להעמיק את הידע בנושא, כתשתית לשיח עם המטופלים. בימים אלו נבנה המחזור השני שלו.

מאמינה בכל מאודי במשפט:

"מי שרוצה להשאיר עקבות – שירד מהכביש ויצעד בעפר"

אני חושבת שניתן לחולל שינוי אמיתי בשיח הרפואי ובבריאות הציבור גם בנושאים רגישים וגם בקהילות סגורות דרך עבודה מאומצת, רגישות תרבותית והקניית ידע. אני מודה למירי מירלשוילי ולטובה כוכבי מהנהלת האחיות על התמיכה ועל ההובלה של האחיות למצוינות בכל תחום.

ומקדישה את אות ההוקרה לכל הנשים שבחרות יומיום להאמין בעצמן ובגופן, ולביתי בת ה-16 בתפילה שתשתמש בכישוריה הרבים ולא תפחד להשאיר עקבות.

מנאל גורבאן

אני מנאל גורבאן, בת 43, נשואה ואם לילדה, תושבת כפר ג'סר א-זרקא. אחות מוסמכת מזה כ-25 שנה. מאז שנת 2001 עובדת כאחות במרפאת כללית בג'סר א-זרקא.

במסגרת עבודתי ריכזתי את תחום בריאות האישה, ייעוץ הנקה ותחום הגנטיקה. לאורך השנים, הובלתי פעילות משמעותית לקידום בדיקות סקר גנטיות בכפר, השתתפתי במחקרים לגילוי מוטציות למחלות גנטיות ובמיוחד "פיגור שכלי", עזרתי בגיוס והסברה וביצוע בדיקות הסקר ובנוסף, בשנתיים האחרונות, ניהלתי מרפאה לייעוץ גנטי בתוך המרפאה שלי עם צוות מהמכון הגנטי "מאיר".

תוך התמודדות עם אתגרים מורכבים של מודעות, נגישות, שפה ורתימת בני זוג לתהליך, היוזמה הביאה לתוצאות מרשימות: עלייה בביצוע בדיקות סקר גנטיות, שיפור באבחון טרום-לידתי, עלייה במודעות בקרב זוגות נשאים.

המוטיבציה האישית נבעה מסיפור חיי: יש לי שתי אחיות עם חירשות מולדת. ההתמודדות האישית והחברתית עם הסטיגמה חיזקה בי את הרצון לחולל שינוי אמתי בקהילה.

לאור כל ההצלחות בתחום הגנטיקה, בשנתיים האחרונות התעורר בי רצון עז להשפיע בעוד תחום של בריאות הציבור - "הנקה" המטרה להעלות אחוז האימהות המניקות וכך, דרך ההנקה, נשפיע על מאפיינים אפי-גנטיים ובכך להשפיע על הדור הבא, דור בריא וחזק.

אני מאמינה שישנה זכות לכל אדם לקבל שירות רופאי מונגש ומותאם לפי צרכיו. אני מקדישה ההוקרה לזכר אבי. אבא לימד אותי לאהוב אנשים ולעזור להם, ולהיות אחות מסורה לאנשי הכפר שלי.

משה יוסף ברין

שמי משה יוסף ברין, אני עובד במרכז הרפואי שיבא מזה 32 שנים ובתפקיד אח אחראי בחדרי הלידה מזה 8 שנים.

חדר הלידה הוא ללא ספק אחד המקומות הכי שמחים בבית חולים, אך מסע הלידה הוא אינדיבידואלי ושונה מאחת לאחת.

כאח מיילד ואולי דווקא בשל היותי גבר, מיילדות בעיני הינה קודש הקודשים. הרבה לפני עולם האינטרנט והרשתות החברתיות הייתי ער, רגיש ומוזע בכל רמ"ח אברי לפרטיות ואינטימיות במהלך הלידה. זאת לצד אמון מלא בגוף האישה, ברצונותיה ואמונתה של היולדת – זכות הבחירה ביך הינו חזון והאני המאמין של חדר לידה שיבא. כמנהל חדר לידה וכמתווה מדיניות, אנו עמלים לחפש וליישם טכנולוגיות חדשות, שיטות ופעולות נוספות, לצד שילוב של רפואה משלימה כדי להקל על היולדת ולהעצים את חווית הלידה. אני גאה במהפכה שהצלחנו להוביל וליצור אגירה מקדמת לידה ומפחיתת חרדה. מתוך הבנה זו, פעלתי לאורך כל שנות עבודתי לראות ולסלול את הדרך עבור גם נשים שאיבדו את בני זוגן סמוך ללידה וזקוקות לליווי מסוג אחר, כמו גם נשים הרות בקו ראשון ושני למלחמה. נשים אלה זקוקות, לצד תמיכה רפואית, לנוכחות אנושית רגשית ומכילה שמאפשרת להן לחוות לידה מתוך תחושת מוגנות חמלה ושייכות, לצד המשבר האישי אותו הן חוות.

אני מאמין כי לצד הכשרת היסוד של המיילדות, מוטל עלינו המנהלים לשים דגש דווקא על המקרים הייחודיים הללו. שמונה השנים שלי כאח אחראי בחדרי הלידה היו מאופיינות ברגעי קיצון משבריים כמו לידות מבוזזות בזמן מגיפת הקורונה ולידות בזמן אזעקות, תחת מתקפות טילים רצחניות. כל אלה דרשו מאיתנו חשיבה מחוץ לקופסה, מציאת פתרונות יצירתיים ובעיקר – חוסן מקצועי ואישי של כלל צוותי חדר הלידה, על מנת שנוכל לתפקד כמרחב בטוח, מנותק מהמציאות הסוערת שבחוץ ולהעניק לכל אישה שבאה בשערנו את חווית הלידה שלה היא ראויה.

זאת עוד, במהלך שנתי כאח אחראי, הכנסתי מתווה עדכני, מדויק יותר בטיפול מולטידיסציפלינרי ביולדות בלידה שקטה, לרבות תמיכה רגשית, פיזית וזוגית לפני, תוך כדי ולאחר הלידה ע"י מיילדת. מתווה זה מהווה כיום אבן דרך ומתווה מדיניות עבור כלל חדרי הלידה בארץ.

כל חווית לידה היא חד פעמית. לסלול לכל יולדת את הדרך הנכונה ביותר עבורה, היא השליחות שלי.

סרן ניר רויטמן

שמי סרן ניר רויטמן, ובתפקידי הנוכחי אני מפקד מסלול "פסגה" – מסלול העתודה האקדמית להכשרת אחים ואחיות בצה"ל. במסגרת תפקידי אני מוביל את תחום הכשרת הסטודנטים במסלול, לצד אחריות על ליווי מקצועי, פיקודי ואישי של הסטודנטים לאורך הכשרתם ועד כניסתם לשירות כאחים ואחיות בצה"ל.

עיקר עיסוקי מתמקד בפיתוח דור העתיד של מערך האֶחָיוֹת בחיל הרפואה – הן בהיבט המקצועי והן בהיבט הערכי. אני עוסק בבניית תכניות הכשרה, הובלת קורסים צבאיים כגון קורס אוריינטציה צבאית וקורס מנהיגות, ליווי אישי של סטודנטים וחיזוק תחושת השליחות והמשמעות בתפקידם העתידי כקצינים וכמפקדים בצה"ל. בנוסף, אני אחראי על בניית תכנית שיווק המסלול לבני נוער ועל כלל תהליך המיון של המועמדים וקבלתם למסלול. מעבר לעשייה השוטפת, אני פועל לקידום חדשנות בתחום ההכשרה – בין היתר באמצעות שילוב סטודנטים בעולם המחקר, יצירת שיתופי פעולה עם מוסדות אקדמיים, והטמעת תכנים עדכניים ורלוונטיים לעולם הרפואה הצבאית המשתנה. אני מאמין כי אחים ואחיות בצה"ל אינם רק אנשי מקצוע מצוינים, אלא גם קצינים ומפקדים מובילים, מחנכים ודמויות משמעותיות בתפקידי פיקוד וניהול בחיל הרפואה.

בשנה האחרונה הגעתי להישג משמעותי של פתיחת המחזור הגדול ביותר עד כה במסלול "פסגה" – 52 סטודנטים שהחלו את לימודיהם בשלוש אוניברסיטאות שונות. העשייה שלי יוצאת דופן בכך שהיא מחברת בין עולמות – אקדמיה, צבא וערכים. אני רואה בכל סטודנט עולם ומלואו, ומשקיע רבות בליווי אישי, בזיהוי חוזקות ובהכוונה להתפתחות מקצועית ואישית.

משפט שמלווה אותי בעשייה הוא:

"הדרך היחידה לעשות עבודה נהדרת היא לאהוב את מה שאתה עושה"
אשמח להמשיך ולהשפיע, ללמוד ולהוביל את מסלול העתודה "פסגה" קדימה – מתוך תחושת שליחות עמוקה ואמונה במשמעות התפקיד.

אני מתכבד ומודה על הזכות הגדולה לקבל את אות ההוקרה. אני מקדיש אות זה לכלל משרתי חיל הרפואה, ובפרט לאחים ולאחיות במערך האֶחָיוֹת, הפועלים ימים כלילות למען הצלת חיים, ומעניקים טיפול רפואי מצוין בשגרה ובחירום מתוך תחושת שליחות ומסירות עמוקה.

יקטרינה (קטי) זורין

שמי קטי, אחות אחראית במחלקת טיפול יום לילדים בגילאים 3-7 במרכז לבריאות הנפש גהה, בעלת תואר שני באחיות וניהול טיפול ומטפלת CBT.

הגעתי לעולם האחיות לאחר הסבה מקצועית מתחום המחשבים, מתוך רצון לעסוק בעבודה שיש בה חיבור אנושי, ותחושת משמעות.

במסגרת תפקידי אני מלווה ילדים והוריהם בתהליך טיפולי רגיש ומשמעותי, ופועלת כחלק מצוות רב מקצועי לקידום בריאות הנפש בגיל הרך. בשנים האחרונות הובלתי את גיבוש והטמעת תפקיד האחיות האחראית במחלקה שלי, בניתי תהליכי עבודה משותפים והכנסתי כלים מעולם ה CBT להדרכות ולהתערבויות עם הורים וילדים.

העשייה המקצועית שלי משלבת יוזמה, חדשנות ושיפור מתמיד לצד נוכחות יציבה, רגועה ובטוחה עבור משפחות במצבים מורכבים ורגישים.

משפט שמלווה אותי הוא: להיות שם עבור הילד והמשפחה ברגישות, באחריות ובלב פתוח, מתוך אמונה שגם צעדים קטנים יכולים לחולל שינוי גדול.

האור האיתן שלי לא קיים בלי האנשים שסביבי, שתומכים בי, מלמדים אותי, מעשירים אותי ובוחרים בי, ואני בוחרת בהם. אני חלק מצוות, והעשייה שלי מקבלת משמעות בזכות הקשר הזה והעבודה המשותפת.

המסר שחשוב לי להעביר הוא שבריאות הנפש בגיל הרך זקוקה לזיהוי מוקדם, למענה מקצועי ולשיח פתוח ללא פחד או סטיגמה, כדי שאף ילד ואף הורה לא יישארו לבד בהתמודדות.

תאמר נגאר

שמי תאמר נגאר, אח מוסמך מעל 22 שנים.

אני מכהן כסגן מנהלת האקטיוו בצבר רפואה, מנהל מחלקת אי ספיקת לב, מנהל האחיות במחוז צפון ומנהל הרופאים במחלקת אשפוז אקוטי בצפון. בעל הכשרה מתקדמת בקורסים על-בסיסיים בטיפול נמרץ משולב ואי ספיקת לב ומרצה בבתי הספר לאקטיוו ובמסגרות אקדמיות בתחום הקרדיולוגיה, האק"ג והרפואה הפנימית. עשייתי מתמקדת בהובלת מערכים קליניים מורכבים בקהילה, תוך הפעלת מנהיגות קלינית, ניהול צוותים רב-מקצועיים ופיתוח מודלים חדשניים לרפואה ביתית מתקדמת, לצד נוכחות מתמדת בשטח.

בעשור האחרון הובלתי מהפכה בטיפול בחולי אי ספיקת לב בקהילה. הקמתי מערך ארצי המטפל בכ-200 מטופלים בביתם, רבים מהם מהפריפריה הגיאוגרפית. פיתחתי והטמעת מודל חדשני הכולל ניטור מרחוק והתערבות מוקדמת, המאפשרים מתן טיפולים מתקדמים, לרבות טיפול תוך ורידי בבית שמביא להפחתה משמעותית באשפוזים ולשיפור איכות החיים. את המודל הצגתי בכנס בין לאומי בתחום אשפוזי הבית בחו"ל, ועל פועלי בתחום זכיתי בפרס ע"ש רות רון בביה"ס לאחיות ע"ש זיוה טל ז"ל.

אני מאמין כי "רפואה מתקדמת נמזדת ביכולת להביא את הטיפול הנכון, בזמן הנכון אל בית המטופל, מתוך מקצועיות, אחריות ואנושיות". בעשייתי אני שואף להיות "אור איתן" עבור המטופלים, משפחותיהם והצוותים מקור ליציבות, ביטחון והובלה גם ברגעים המאתגרים ביותר.

משפט שמלווה אותי לאורך הדרך הוא: "לעבוד קשה בשקט- וההצלחה כבר תעשה את הרעש".

אני פועל לקידום רפואה שוויונית, נגישה ומבוססת קהילה, ומאמין בהובלה דרך דוגמה אישית, מצוינות וחדשנות.

את אות ההוקרה אני מקדיש לאשתי היקרה רים, שבלעדיה עשייה זו לא הייתה מתאפשרת; למנהלת שלי טל ספיר ולהנהלת צבר רפואה על האמון והליווי; ולצוותים המלווים אותי שהם מקור ההשראה והכוח לעשייה היומיומית.

תפארת אליאב

שמי תפארת אליאב, נשואה לעמית ואם לחמישה ילדים. אני אחות מומחית קלינית בסוכרת בכללית מחוז ירושלים, חברה בקהילת החדשנות באחיות של הכללית, וחברת ועד מנהל בעמותת אמל"י - המקדמת את האחיות המומחיות בסוכרת בישראל. בשנים האחרונות, ובמיוחד תחת אתגרי המלחמה, בחרתי להעמיק בתחום הבינה המלאכותית (AI) מתוך זיהוי הפוטנציאל האדיר הגלום בו למקצוע האחיות, והפכתי את קידום החדשנות מהשטח לשליחות.

יזמתי את הקמת קהילת הווצצאפ "אחיות מבינה", המאגדת אלפי אחיות ואחים מכל הארץ הלומדים יחד את התחום, העשייה שלי מתמקדת בקידום חדשנות טכנולוגית בסוכרת, ובכלל זה פיתוח מערכת חכמה לבחירת משאבת אינסולין היברידי, הנגשת מידע רפואי למטופלים ופיתוח כנסים אינטראקטיביים לצוותים רפואיים המטמיעים ידע מקצועי באופן חווייתי. כחלק ממהלך זה, נבחרתי לרכז ולהוביל את קורס הבינה המלאכותית הייעודי לאחים ואחיות באוניברסיטת תל אביב. קידום הידע בתחום זה מסמן אופקים חדשים של חדשנות עבור העוסקים באחיות, ונוסף בנו תקווה ליכולתנו לעצב את פני המקצוע. הגישה הטיפולית שלי מבוססת על ראיית האדם מעבר למדדים הרפואיים ועל מחויבות עמוקה לכבוד האדם. לאורך שנות המלחמה פעלנו להבטיח שהמענה הרפואי לא יעצר, גם כשהמרפאות נסגרו, המשכנו להעניק תמיכה וטיפול מרחוק, מתוך הבנה שהנוכחות המקצועית שלנו היא עוגן של יציבות עבור המטופלים. עבורי, הטכנולוגיה היא מנוף המאפשר לנו להתפנות למגע האנושי ולגעת בנפשו של האדם. המקצוע המדהים שלנו נמצא בנקודת זמן היסטורית שבה כל אחד ואחת יכולים להיות פורצי דרך. הטכנולוגיה היא רק הכלי, הלב והיוזמה של האחים והאחיות הוא המנוע. האור שלי הוא הידיעה שאני מצליחה להשפיע ולקדם טוב בעולם. הידיעה שאני חוליה בשרשרת של בנייה ונתינה מעניקה לי כוח להאיר גם בימים מאתגרים כשהלב נמצא עם כלל הלוחמים בחזית, והידיים והראש פועלים לקידום בריאות הציבור.

אני מקדישה את אות ההוקרה לעמית וילדתי ולמשפחתי המופלאה, ולכל האחים והאחיות הגיבורים שממשיכים לתת מעצמם, להציל חיים ולקדם את המערכת גם בתקופות מלחמה למען עתיד טוב יותר.

ארגון המיילדות בישראל

פרויקט "פיתוחות ציר" הוא יוזמה קהילתית של ארגון המיילדות בישראל, שהוקם ביוני 2024 כמענה חירום לנשים בהריון ולאחר לידה. בהשראת מודל "מייילדת הכפר", הפרויקט מעניק רשת ביטחון מקצועית, זמינה וקרובה, ומלווה נשים ברחבי הארץ משבוע 30 ועד תום משכב הלידה.

השירות כולל ליווי טלפוני רציף וביקורים פרונטליים בבית היולדת. עבור נשות לוחמים בסדיר, מילואים או קבע- הורחב המענה לעד ארבעה ביקורים פרונטליים.

מה כולל הליווי?

מענה מקצועי בבית: בדיקות ומעקב לנשים בהריון ולקראת לידה
הכנה רגשית: תמיכה מותאמת לזוגות המתמודדים עם מעבר חד בין לחימה עצימה לחוויית ההריון והלידה
תמיכה לאחר הלידה: יעוץ מקצועי לאם ולילוד, ליווי בהנקה, עיבוד לידה וסיוע בהחלמה רגשית ופיזית

בזכות גמישותו של הפרויקט, התאמנו את המענה מאסטרטגיית חירום של "לידה תחת אש" לתמיכה רגשית ורפואית מקיפה בשגרת המלחמה המורכבת. החיבור העמוק והמיידי שנוצר בין הנשים למיילדות מוכיח את הצורך המשווע בעוגן מקצועי בתקופות אי-ודאות.

חדשנות בחירום ובשגרה: כחלק מהפרויקט, הובלנו שיתוף פעולה אסטרטגי עם שירותי החירום להטמעת מענה מיילדותי כחלק אינטגרלי מפעולות מצילות חיים. גייסנו מיילדות לשורות שירותי החירום, עדכנו את תיקי החירום הרפואיים ללידות שטח לא מתוכננות והקמנו קו קריאה ייעודי למקרים מיילדותיים. שינוי מבורך שילווה את המערכת גם בשגרה.

נכון ליוני 2026, הפרויקט תמך בלמעלה מ-3,100 נשים, הודות להתגייסותן של יותר מ-200 מיילדות מקצועיות בכל רחבי הארץ